

1a edició, maig, 2007

© Del text, 2007

Joan Bohigues i Manel Joan i Arinyó

© D'aquesta edició, 2007

Perifèric Edicions

C. Sèquia de Montcada, 13

46470 Catarroja (València)

Tel. 609 426 131

Fax: 961 270 038

e-mail: periferic@periferic.es

web: www.periferic.es

Disseny col·lecció: El gos pigall, SL

Maquetació: José María de Gracia Bonache

Impressió: Romanyà-Valls

ISBN: 978-84-935498-4-3

Dipòsit Legal: B-21.047-2007

Cap part d'aquesta publicació no pot ser reproduïda, emmagatzemada o transmesa, de cap manera ni per cap mitjà, sense l'autorització prèvia i escrita de l'editor, tret de les citacions en revistes, diaris o llibres si se n'esmenta la procedència.

L'agenda del sicari

Joan Bohigues
Manel Joan i Arinyó

perifèric
edicions

Aquesta novel·la està basada en fets reals.

1

El jove va arribar davant el xalet, s'aturà i va engolir saliva. Després es posà un xiclet a la boca i va trucar al timbre. Vestia pantalons curts i una camisa mig despassada, que deixava al descobert un tòrax ampli i poderós. Les ulleres de sol eren de vidres molt foscos i no se li veien els ulls.

—Què vols?

La pregunta va sonar esquerpa. El qui l'havia formulada mirava atentament la caixa de ferramentes que el xicot subjectava amb una mà.

—Sóc el llanterner que han avisat.

—Obri la caixa.

—D'acord.

La va deixar en terra, la va obrir i ell mateix la regirà perquè l'altre comprovara que tot estava en ordre.

—Està bé. Entra.

Amb un guardià tan eficient, els amos de casa podien estar tranquils. Feia vora dos metres d'alçària i de segur que sobrepassava els cent quilos.

Del rebedor van passar al saló, molt espaiós i amb mobiliari de disseny. Els quadres penjats a les parets i els ob-

jectes decoratius tenien també bon aspecte. L'aire condicionat feia l'ambient agradable. Al fons, a través d'una gran vidriera, es veia la piscina. A prop de l'aigua hi havia una hamaca; per la part superior del respatler sobresortia un cap pelat que brillava sota els implacables raigs de sol estiuençs. En aquells moments una xica molt atractiva eixia de l'aigua i es dirigia cap a l'hamaca. Duia un bikini minúscul i el seu cos era realment exuberant.

—Per ací!

El goril·la tenia el geni curt. Acompanyà el fontaner a la cuina i es va recolzar en un banc de marbre per vigilar-lo mentre treballava.

—He de tancar la clau de pas. On està? —va dir l'operari, que ara mastegava el xiclet amb força.

—Espera't ací.

Abans d'eixir de la cuina, el guardià va mirar amb cara de pocs amics el jove, però aquest li aguantà la mirada. En quedar-se sol va obrir el doble fons de la caixa, es va posar uns guants de pell i va traure'n una Luger amb silenciador.

Quan l'altre hi tornà es va quedar clavat a terra en descobrir l'ull negre que el mirava fatídicament. El semblant del fontaner era de superioritat i de burla. Va ser l'última imatge que va veure en vida el gegant, ja que l'impacte fatal el va precipitar contra el marc de la porta, hi rebotà i va caure de bocaterrosa.

Un tercer ull li adornava el front.